

## [Erik Eriksen.]

heller ikke være ubeføjet i en Tid, hvor man diskuterer frem og tilbage om de Problemer, som Strømmen fra Land til By skaber, at pege paa, at Landbøstanden i disse vanskelige Aar trænger til mindst den samme offentlige Støtte til Ungdommens Uddannelse, som bliver andre Erhvervsgrupper til Del ved deres Undervisningsforhold, og denne Haandsrækning fra det offentlige bør i Særdeleshed komme den Ungdom til gode, der som før nævnt har arbejdet uden Løn, eller som ved egne sammensparede Midler selv betaler en væsentlig Del af deres Uddannelse.

Det er jo saadan, at de vanskelige Aar i mange Landbohjem har hindret mange unge i at søge øget Oplysning og Dygtiggørelse. Langt den overvejende Del kan af gode Grunde ikke faa Skoleophold uden Understøttelse, og det beskedne Stats-tilskud, vi har, er ikke forhøjet i de senere Aar, saa at mange derfor har maattet give Afkald paa at faa Gavn af et Højskole- eller Landbrugsskoleophold. Mange kvalificerede Ansøgere er overhovedet ikke kommet i Betragtning, og i mange andre Tilfælde har Understøttelserne været saa smaa, at et planlagt Skoleophold alligevel har maattet opgives. For Byernes Vedkommende derimod har Adgangen for de unge til Undervisning og Uddannelse været anderledes let, og netop i en Tid, hvor Bestræbelserne maa gaa ud paa at holde Ungdommen paa Landet, forekommer det mig, at man ogsaa bør have Opmærksomheden henvendt paa, at Landbøunddommen har været og fremdeles er forfordelt.

Nu ser jeg nok, at paa det forelagte Finanslovsforslag er Tilskuddet forhøjet med nogle og tresindstyve Tusinde Kroner, og jeg anerkender den gode Vilje, der utvivlsomt ligger bag. Imidlertid synes denne Forhøjelse betydelig mere, end den i Virkeligheden er, for det er jo kun en à jour-Føring efter de ændrede Forhold og ikke Spor andet, idet Skolerne har været nødsaget til at forhøje Elevbetalingen med en 5 Kr. pr. Maaned. Der er saaledes ikke aabnet større Mulighed for Landbøunddommen til at opnaa det Gode, som et Skoleophold er. Man kan sige, at Bjerget har barslet og er nedkommet med en Mus.

I det hele taget maa det haabes, at Spørgsmaalet om Midler til og Muligheder for Skoleuddannelse af vore unge tages op til nærmere Overvejelse. Ret beset er det jo minimale Beløb, det her drejer sig om. Men det kan ikke i det lange Løb være nok at tale om det og i øvrigt forsikre om

sin gode Vilje, naar det, der trænges til, er Handling paa en saadan Maade, at vi faar en rationel Løsning af hele dette Spørgsmaal og ophæver den Række Ulighed, som paa forskellig Maade gør sig gældende paa dette Omraade. Jeg tror ogsaa, man maa sige, at en Nation bliver ikke fattig af at ofre noget paa Ungdommens Dygtiggørelse, fordi det betaler sig at gøre den næste Slægt dygtigere, og det forekommer i hvert Fald mig, at man fra det offentlige Side er for karrig her. Naar der til Landbøunddommen stort regnet kun er ca. 1 Mill. Kr. af et Budget paa over 70 Mill. Kr., saa er det jo, kan man sige, alt det man kan være det bekendt, eftersom man ikke har været bange for stadig væk at læsse stigende Byrder over paa Fremtiden, over paa den unge Slægts Skuldre.

Jeg vil derfor udtale Haabet om, at den højtærede Undervisningsminister virkelig vil tage Initiativet til en i høj Grad paakrævet Ændring af de her nævnte Forhold, og jeg er enig med den Husmandsfører, der for nogen Tid siden udtalte, at fik vi disse Forhold ordnet, kunde man spare en hel Del af Talen om det 8de Skoleaar.

Men paafaldende er det at se den ringe Interesse, der vises Landbøunddommen og dens Muligheder i det hele taget. Ogsaa Tilskuddet til det landøkonomiske Ungdomsarbejde indtager en overmaade beskedent Stilling ligesom i øvrigt f. Eks. Tilskuddet til Tyendenspareforeningerne. Ganske vist maa det anerkendes, at Tilskuddet i Aar ogsaa her er forhøjet lidt, men naar Tilskuddet til disse Spareforeninger indtil 1931—32 var paa 25 000 Kr., forstaaer man overhovedet ikke, at det nu kun sættes til 10 000 Kr. Netop nu skulde man synes, at der var Anledning til her at yde al den Støtte og Opmuntring, det lod sig gøre at yde, og det kan billigvis ikke være finansielle Betæneligheder, som gør sig gældende her; det maa være noget andet. Hvis den høje Regering var lige saa paaholdende paa andre og finansielt set langt mere betydende Omraader — ja, Tanken er jo næsten fantastisk.

Selv om det kan siges, at det her fremdragne er Petitesser, hører det alligevel med i Billedet af hele den Udvikling, vi er inde i, og jeg er overbevist om, at der er en vaagnende Forstaaelse af, at skal det i Fremtiden lykkes at holde Ungdommen paa Landet, saa maa den ogsaa have Følelsen af, at der tænkes paa den, og at der er Fremtidsmuligheder i det hele taget, for hvad man nu end mener om det, er det